

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁD MEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVF. 5. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

CSÜTÖRTÖK, 1954. JANUÁR 7.

A paprikatermelők mai értekezlete

Még késő ősssel is ott virítanak a paprikafüzérek sok szegedi, mihályteleki, röszei és a többi szegedkörnyéki házak eresze alatt. Mert a szorgalmas kertészek évről-évre a házuk észére felerősített rudakra akasztják a paprikafüzékeket, hogy jól kiszáradjon, s úgy vigyék a feldolgozóba. Mórész Zsigmond, a nagy magyar író is elgyönyörködött esztendőkként ezelőtti a kertész-házakra agasztott „paprikakoszorúban”. „Gyalogolni jó” című könyvében is sok szeretettel ír a szegedkörnyéki paprikásokról. Nem egy Szegedre érkező vendég országunk más területéről, vagy éppenséggel külföldről, amikor Szeged városról esik szó, első szavaiban mosolygva a paprikatermesztést említi. A város régmúlt idők óta ország-világhírt szerzett a hangyaszorgalmú kertészek termelvénye után. Szeged és a paprikatermelés hosszú idők óta egybefonódott. Ha valaki tiszaparti szép városunkat említi, akkor a termelvényre is gondol.

A múltban — a felszabadulás előtt — rengeteget dolgoztak a paprikakertészek, de munkájuk hasznát kevésbé látták. A kertészeket ügyes fondorlatokkal húzták, szípolozták a malmosok, felvásárlók és különböző tőkések, akik a szegedi és szegedkörnyéki paprikások munkája gyümölcsének oroszlárszét zsebre vágták. Ezekről az időről emlékezett a szegedi Kószó Lajos kertész is, aki a Tisza Lajos-utca 100. szám alatt lakik. De szót a jelenről is ilyenformán: „Megbecsülik a paprikásokat és nem kell attól félni, hogy a termelvény a nyakukon marad. Emelték a paprika átvételi árát, a termelési prémiumot, s igen nagyok a szerződött területek után a kedvezmények a beadásnál. A paprikatermelők is bizalommal tekintenek a jövő elé”.

Ma a szegedi és szegedkörnyéki paprikatermelők értekezletre gyűlnek össze, hogy megbeszéljék a termelés, a feldolgozás és gépesítés különböző kérdéseit. Az ankétot — mint ismeretes — a Szegedi Városi Pártbizottság javaslatára Szeged Város Tanácsa rendezi. Termelőségfejlesztési tagok és egyéni gazdák, kutatók és minisztériumok képviselői, a szegedi feldolgozó vállalat küldöttei beszélnek meg, mik a tennivalók azért: minden vonatkozásban előre lendüljön a szegedvidéki paprikatermesztés. A mezőgazdaság fejlesztéséről szóló párt- és kormányhatározat rámutat arra is, hogy a vidék adottságának megfelelően szükséges fejleszteni az egyes termelési ágakat. „... Vissza kell térni a történelmileg kialakult termelői formákra: ... a fűszerpaprikával Szeged ... környékére”.

S a ma délelőtti 9 órától Szegeden, a Hungária-szálló nagytermében megkezdődő paprikakertész fontos állomása lesz a mezőgazdasági határozat végrehajtásának. Az izes, nemes szegedvidéki paprika termelése mennyiségének növelését, s minőségének javítását szolgálja. Mert kétségtelen, hogy az elmúlt évek során megtorpanás és némi visszaesés mutatkozott a paprikatermelés mennyiségénél és minőségénél. Ennek oka többi között abban volt, hogy a gazdasági szervek — a minisztériumtól kiindulva — olyan növényfélések termesztését is erőszakolták a paprikatermelőkre, amelyet nem szívesen vettek. Ez a paprikatermelés rovására ment. A párt- és kormányhatározat a mezőgazdasági termelés fejlesztéséről orvosolta ezt a bajt is, s széles lehetőséget ad arra; a vidék adottságának megfelelően végezzék a termelést. De a feldolgozó vállalat is — ahogy mondani szokták — ludas abban, hogy nem kielégítő több esetben a hazai és külföldi fogyasztásra kerülő paprika minősége. Megtörtént, az elmúlt években, hogy helyesen törődtek termelési tervük teljesítésével, de helytelenül nem fordítottak elég figyelmet a minőségre. Az ankét minden bizonnyal előmozdítja a hibák megszüntetését és új eredmények kiinduló pontja lesz.

A mai értekezletre már napokkal ezelőtt gondosan készültek a termelőségfejlesztéssel tagjainak és az egyéni gazdáknak képviselői. Esztendőnk paprikatermelési tapasztalatai válnak közkincsé. Városunk Kossuth-díjas kutatója: Obermayer Ernő beszédében megmutatja a paprikatermelés hibáit, s azok megszüntetésének módját. A Szabad Tisza tsz tagjainak képviselője arról is szándékozik beszélni az értekezleten, szükséges élni a lehetőségekkel, s ahol mód van rá, öntözzék a paprikát. A Szabad Tisza tsz tagjai nemcsak beszélnek a lehetőség kihasználásáról, hanem cselekednek is. Elhatározták, hogy csatornák létesítésével a holt-Tisza vizével öntözzék majd száz holdnyi paprikájukat. Mert a főnövény náluk a paprika.

Szeged dolgozói nagy érdeklődéssel tekintenek a paprikatermelési ankét elé. Ipari munkások, értelmiségiek is figyelnek arra, milyen határozatokat hoznak az ankét résztvevői azért, hogy Szeged paprikatermelése fejlődjön, s etéren is növekedjék hírneve. Természetesen különösen nagy figyelemmel kísérik az értekezlet résztvevőinek munkáját a szegedi és szegedkörnyéki paprikatermelők sokszoros táborában. Nem kétséges, hogy az ankét résztvevői lelkiismeretesen mindent megtesznek azért, hogy minél eredményesebb munkát végezzenek. S az eredmények nem is maradnak el. Az ankét után a feladat az lesz, hogy a tapasztalatokat felhasználva, az értekezlet határozatainak valóra váltásáért dolgozzunk. A paprikatermelés mennyiségi és minőségi növelése nem márai-holnapra szóló feladat — szívós és derék munka kell az előrelépésért. S a kertészek az elkövetkezendő időben úgy dolgoznak majd, hogy a paprikatermelés kultúrája emelésével is még jobban szolgálják egyéni hasznukat, a haza javát.

Üdvözljük a szegedi és szegedkörnyéki paprikatermelők mai ankétját! Jó munkát, elvtársak!

Ma tartják Szegeden a paprikatermelési ankétot

A Szegedi Városi Pártbizottság javaslatára Szeged Város Tanácsa rendezésében ma kerül sor a paprikatermelési ankétra. A termelőségfejlesztéssel tagjainak és az egyéni gazdáknak a küldöttei, a minisztériumok, kutató intézetek, s a feldolgozó vállalat képviselői gyűlnek össze, hogy megbeszéljék, mik a tennivalók azért, hogy magasabb eredményeket érjünk el a paprikatermelésnél.

Az ankét délelőtti 9 órakor kezdődik a szegedi Hungária-szálló nagytermében. Az értekezlet a párt

és kormány mezőgazdaság fejlesztéséről szóló határozata alapján jelentős lépéssel viszi előre a szegedi és szegedkörnyéki paprikatermelés kultúráját.

Az értekezletet Dénes Leó elvtárs, a Városi Tanács VB-elnöke nyitja meg és ismerteti az ankét célját és feladatát. A beszámoló a paprikatermelés kérdéseiről dr. Obermayer Ernő Kossuth-díjas kutató tartja. Ezután kerül sor a hozzászólásokra és a határozat meghozatalára.

Az üzem gépi berendezésének jókarbantartásával lehetőséget teremtünk a termelés növelésére, a selejt csökkentésére

Átcsoportosítják a Ládagyár gépparkját

Az Ujszegedi Ládagyár karbantartói is komoly munka vár ebben a hónapban. A termelés emelése érdekében szükséges volt, hogy a régi gépparkot átcsoportosítsák s ezzel egyidőben elvégezzék a gépek időszaki karbantartási munkálatait is. Az új tervében az eddiginél nagyobb feladat vár a Ládagyár dolgozóira is, mint az elmúlt esztendőben. Ezért kezdtek a Ládagyár karbantartói az év első munkanapján, január 3-án nagy igyekezettel a munkához. Rövid két és fél nap alatt teljesen rendbehozták az üzem egyik szabásgépét. A karbantartást Trisz Lázár, Török László, Klivinyi József és Bata Imre végezték el és hozzákezdtek a szélező körfűrész kijavításához.

Az Ujszegedi Ládagyár dolgozói és vezetői az elmúlt év utolsó termelési értekezletén határozták el, hogy átcsoportosítással teljesen korszerűvé teszik gépparkjukat. Ezzel jelentősen csökkentik az anyagmozgatást, emelkedik az üzem valamennyi dolgozójának teljesítménye és mintegy 200 ezer forint önköltségsökkentést érnek el.

Újabb munkafelajánlással kezdtek az új esztendő

A Szegedi Textilművek gyűrűs-fonó üzemrészének karbantartó csoportja Virágh József vezetésével már hónapok óta túlteljesíti előirányzatát. Legutóbb 120 százalékos érték el a karbantartási munkáknál, ami elősegítette a műszaki előfeltételek biztosítását, a jobb tervteljesítést és a gépállások csökkentését.

A karbantartó csoport tagjai a kormányprogram megjelenése óta különösen jó munkát végeznek. Elsősorban is a fegyelmet

Az üzemekben a terv teljesítése a munkaverseny sikere, a munkaidő száz százalékos kihasználása függ az időben elvégzett karbantartástól. Most, amikor az új esztendő első napjaiban az üzemek dolgozói értékes felajánlásokat tesznek, a terv teljesítése, túlteljesítése érdekében, elengedhetetlenül szükséges, hogy a vállalatok karbantartó brigádjai is pontos és időben végzett munkájukkal segítsék dolgozóitársaik adott szavuk valóra váltásában.

kell náluk megdicsérni. Hiányzó, vagy késő nem fordul elő közöttük és a nyolcórás munkaidőt is jól kihasználják. Jó kollektív szellem alakult ki a csoportban és a napi munkát is helyesen szervezték meg. A gyűrűs-fonógépek nyújtóműveit például munkaközben tisztítják és csak zsírozásra, vagy alkatrész cserélésre állítják le a gépet. Ezzel a módszerrel sok állásidőt szüntettek meg.

A csoport tagjai új fogadalomtelletel kezdtek az új esztendő; munkájuk további tökéletesítését ígérték. A gépek olajozásánál egy csepp olajat sem hagynak kárba veszni, vagy a parkettre csorogni. Ugy olajozzák a gépeket, hogy ebből a fontos segédanyagból főlőseges mennyiséget ne használnak el. A csapágyak zsírozását is tökéletesítik a csoport tagjai. Eddig gyakran megtörtént, hogy a nyomóhengerek egyikére egész csomó, a másikra pedig csak kevés zsír jutott az anyag keménysége, vagy darabossága miatt. A gépszir egyenlő kenését a jövőben a csomók feloldásával biztosítják. A különböző géptisztító

eszközökre is nagyobb gondot fordítanak, hogy azok ne kallódjanak el.

Új cepselő- és cernázógépet állítanak be az új év első napjaiban a karbantartók

Az Ujszegedi Kender-Lenszövő Vállalat karbantartói jó munkát végeztek az elmúlt évben és az új esztendő első napjaiban is. A vállalat karbantartói a javítások mellett más nagy feladat is vár, új gépek beállítása. Néhány nappal ezelőtti futótűzként terjedt a hír az üzemben, hogy Budapestről megérkezett az új, nagyteljesítményű cepselőgép. A gép megérkezésekor sokan megcsodálták a magyar gépipar kiváló vívmányát. Megnézték a karbantartók is, aztán azonnal munkába kezdtek. Vituz Gyula irányításával, Mészáros Lajos és Kasza Ferenc most a gép beállításán dolgoznak. Rövid két hét múlva már el is készülnek ezzel a munkával és a hónap harmadik dekádjában már az új gép is felsorakozik a régi gépek mellé, amelyeken annyi sok szép eredményt, annyi sok szép győzelmet vívtak ki a cepselő dolgozói.

A cernázóban Százi József művezető irányítása mellett egy új cernázógép üzembehelyezésén szorgoskodnak a karbantartók. Tudják, pontosan kell beállítani a gépet és ezért kétszer is ellenőrzik a munkájukat. Ma már annyira előrehaladtak a munkával, hogy a hevedereket és a hevedereket irányító csigákat erősítik fel a cernázóra. Ez a művelet a gépen már az „utolsó simítás”. Péntek délután már teljesen készen, duruzsoló orsókkal indul meg a gép és segíti az üzem valamennyi dolgozójának munkáját abban, hogy még több és még jobbminőségű árut készítsenek.

A minőség őreinél

Egy gép zakatol csupán a munkaterem sarkában: a „mélemez”. És mégis olyan nagy a zaj, alig lehet egymás szavát érteni. A kiskundorozsmai pamutszövőde minőség őreinek termében vagyunk. Fűrge kezek húzzák a hőfehér vásznat a munkasztalra. Ezek a suhogások egyenletes zümmögéssé alakulnak — persze, amikor első osztályú anyag kerül a kézbe. Néhány perc és az árutisztító éles szeme máris átnézett egy 75 méteres vászontekercset. Bezzeg akad néha olyan köteg is, hogy percekig elbiliboldne vele Mándoki elvtársnőék. Ilyenkor kézbe kerül a „cikotexes üveg”. A vegyszerből néhány cseppet nyomnak az olajfoltra, hogy eltűnjék. Felelősségteljes munka ez és nagy figyelmet igényel.

Nem is gondolja a vevő, amikor az üzletben kiválasztja a rózsás karlont, vagy éppen a hőfehér vásznat, hogy mennyi figyelmesség árán lett az hibamentes anyag. Mert, hogy a likacsos, vagy éppen a „fészkes” ruhaanyagot nem vásárolja meg a vevő, az bizonyos. Lényeges árkülönbség is van az első és harmadosztályú ruhaanyag között. Amíg azonban az üzletben a vevő sokszor órákig nem tudja megállapítani, hogy a vásárolt anyagon látható-e valami rossz szövés, itt a minőség őreinek birodalmában a gyakorlott szem azonnal észreveszi a hibákat.

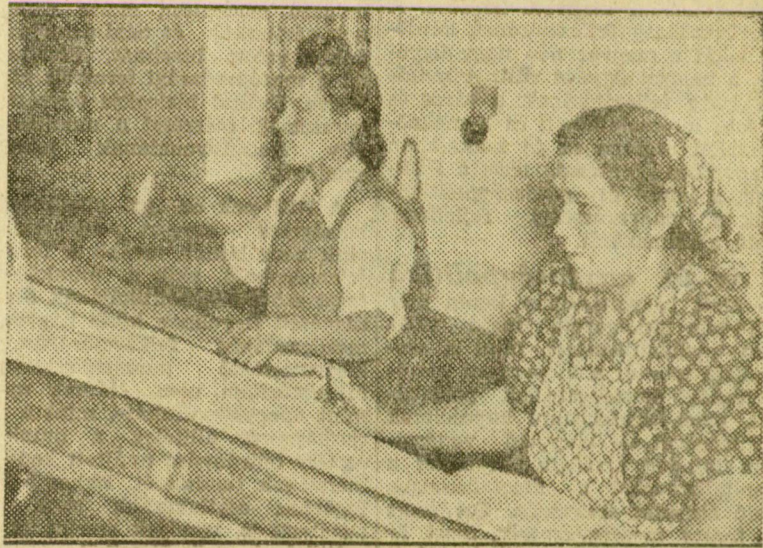
Mándoki Lászlóné sztahanovista árutisztító már négy éve, hogy itt dolgozik a kiskundorozsmai pamutszövőben, három éve sztahanovista. Naponta több mint ezer méter vásznat tisztít, néz át. Ez azt jelenti, hogy eddig már egymillió negyyszáz ezer méter vásznat vizsgált meg, amivel Magyarországot körül lehetne keríteni.

Mellette dolgozik Varga Sándorné okleveles sztahanovista. Kitüntetését azonban nem az árutisztító részlegben kapta, hanem még a szövés

védében. Október óta dolgozik csak itt, mivel gyermeket vár és itt könnyebb a munka. Még nem olyan gyakorlott, kicsit lassabban is nézi a vásznat és gyakran más munkát is végez, hiszen a minőség őreinek birodalmában egyetértők a dol-

bát észlelnék, így egyre javul a vászon minősége.

A két árutisztító mellett még két szorgalmas elvtársnő dolgozik. Nem messze tőlük egy másik asztalt látunk. Itt történik a megtisztított vásznak tulajdonképpeni szor-

(Vargáné és Mándoki né munkahelyén)

gozók. Soha nincs egyenlenség a négy árutisztító között.

Vargáné 14 éve került a kiskundorozsmai pamutszövődebe. Először egy gépes, majd négy, végül tíz gépes szövőde lett. Talán ezért is tudja annyira értékelni jelenlegi beosztását, mivel most látja igazán, mit is jelent a szövőgépnél a figyelmesség. Ha ritkábbak a részletek a vásznon, észbejött, hogy ez akkor keletkezhetett, amikor a vevőre nem ügyelt a szövés. Az olajos folt szintén hanyagság következménye. A minőség őrei figyelmeztetik a szövőket, ha jelentős hi-

tályozása. Molnár Erzsébet minőségi ellenőr lelkiismeretes pontossággal jegyzi füzetébe a minőségi százalékokat. A terem sarkában pedig Takács János elvtárs géppel csomagolja a szállításra váró ruhaanyagot.

Óránként egyre több vászonkötet kerül a raklárra, ahonnan a kispesti textilművekbe és az ország különböző festődeibe kerülnek a vásznak, s onnan a dolgozókhoz. A minőség őrei ügyelnek arra, hogy a pamutszövőde jó hírnevét csorbára ne essék.

K. Gu.